

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 27.

Bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af, at Landsskatteretten skal overtage de klagesager, der i dag behandles af told- og skatteregionerne eller Told- og Skattestyrelsen, jf. herom afsnit 4.3.2. i de almindelige bemærkninger. Hovedparten af disse klagesager vil efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, skulle afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. I disse sager bliver der ikke holdt retsmøder.

Til § 45

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 28 og i øvrigt en konsekvens af, at Landsskatteretten skal overtage de klagesager, der i dag behandles af told- og skatteregionerne eller Told- og Skattestyrelsen, jf. herom afsnit 4.3.2. i de almindelige bemærkninger. Hovedparten af disse klagesager vil efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, skulle afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

Det foreslås, at det skal fremgå af Landsskatterettens afgørelse af en klage, om sagen er afgjort med eller uden deltagelse af læge medlemmer.

Til § 46

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 29.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 30.

Til § 48 og § 49

Bestemmelserne er videreførelser af skattestyrelseslovens § 31 og § 32.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 33, dog med den præcisering, at en sag om gaveafgift anlægges ved den landsret, hvor gavegiveren har hjemting.

Til § 51

Bestemmelsen er en lovfæstelse af § 27 i bekendtgørelse nr. 520 af 25. juni 2002 om myndighedsinddeling og sagsudlægning, med en enkelt ændring, jf. stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen i § 27 er udtryk for en mangeårig praksis.

Efter gældende ret har en klage ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt, jf. f.eks. statskattelovens § 38.

Det er imidlertid fast praksis på skatteområdet, at hvis der klages over en skatteansættelse, så gives der efter anmodning som udgangspunkt henstand med betaling af den del af skatten, som klagen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, f.eks. hvis den skattepligtige er ved at flytte til udlandet. Alternativt kan der kræves sikkerhedsstillelse for at give henstand.

Efter stk. 2 gives der ikke henstand, i det omfang skatten efter reglerne i kildeskattelovens § 61, stk. 3, og § 61 A indregnes i forskudsskatten for følgende år. Der gives heller ikke henstand med betaling af registreringsafgift i det omfang, der efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv. skal stilles depositum for registreringsafgiftens betaling.

Der gælder særlige regler på toldområdet.

Af hensyn til reglerne om formueretlig forældelse gives der ikke henstand for et tidsrum over 4 år, men henstanden kan forlænges efter anmodning.

Henstand, der er givet i forbindelse med en administrativ behandling af en klage, gælder ikke ved en eventuel efterfølgende domstolsprøvelse af afgørelsen. Indbringes sagen for domstolene, skal der på ny søges om henstand.

Bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 38, der giver skatteministeren hjemmel til at udstede den ovennævnte bestemmelse i bekendtgørelsesform, foreslås ikke videreført.

Til § 52-54

Bestemmelserne er videreførelser af skattestyrelseslovens § 33 A, § 33 B og § 33 C.

Til § 55

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 33 D.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, ydes der omkostningsgodtgørelse i sager, som skatteministeren efter § 36, stk. 2, indbringer for Landsskatteretten til prøvelse af EU-retlige spørgsmål.

Bestemmelsens stk. 2 er en konsekvens af, at Landsskatteretten skal overtage de klagesager, der i dag behandles af told- og skatteregionerne eller Told- og Skattestyrelsen, jf. herom afsnit 4.3.2. i de almindelige bemærkninger. Hovedparten af disse klagesager vil efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, skulle afgøres uden deltagelse af